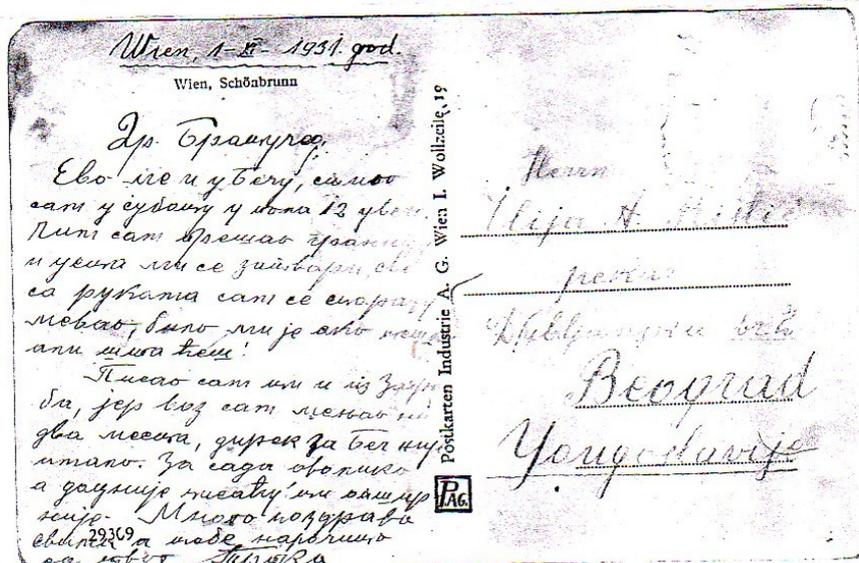
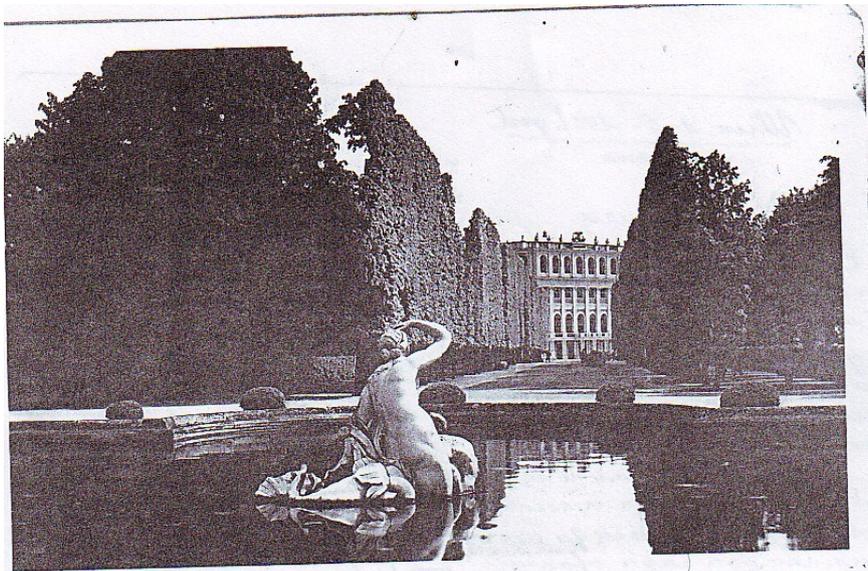

Дедо Трпо одел и во неколку бањи, Врњачка бања, Врнци, и др., а земал разни лекови, рецепти од тревки и др.

Во 1931 година отишол кај некој доктор од Виена (Беч) за да се лечи. Во Виена му рекле дека е болен од неизлечива болест на срцето-стеноза на срцето.

Од Беч, дедо испратил разгледница, на првиот братучед Иљо Атанасовски. Оваа разгледница ми ја даде Драгица Атанасовска од Лешок во 2004 година, која ја нашла во домашната архива на нејзиниот сопруг Андреа Атанасовски, син на Иљо од вториот свештенички род Лешкови односно Попоој во Лешок. Инаку, Ката *) и мојот пра дедо Спиро биле брат и сестра. Ката се мажела за Атанас од родот Лешкои, вториот поповски род во Лешок. Ката била мајка на Иљо Атанасовски, што значи Трпо и Иљо биле први братучеди *) види: Потомците на Ката (стр – 555 - 560 -извор: ред. бр. 1).

(Трпо Онуфриевски оди на лекар во Беч, 01.11.1931 г. до братучедот Иљо. А. Ристовски)
(Трпо Onufrievski odi na lekar vo Bec, 01.11.1931 g. do bratucedot Iljo. A. Ristovski)

За несреќната љубов на ашикот Гавро Димушевски од Непроштено со учителката Трпана испеана е народна песна: Танец се игра сред село. Инаку, баба Цвета е сестра на Гавро од родот Петкои односно Ациини од Непроштено. По моја идеја во 2019 година, стапив во контакт со Мирослав Гавровски и нивното ТРИО Гавровски, кои потекнуваат од Сиричино, направија многу успешна студиска снимка-запис на песната Танец се игра сред село, во гласочко пење(поење) и се надевам во блиска иднина истата ќе биде јавно промовирана. Инаку, за оваа песна напишав посебен текст: По трагите на песната Танец се игра сред село и ја објавив во моите две книги, види (стр. 670 - 683 – извор: ред. бр. 1 и на стр. 219 – 243 - извор: ред. бр. 2).

(Гробот на Цвета и Трпо Онуфриевски и ќеркичката Олга, Лешок, гробишта Св. Ѓорѓија,Булино, Гробот е обновен во 2014 год. од синот Слободан и внукот Митко Сирски.)

Дедо како бугарски војник кога дошол на отуство во Првата светска војна, тогаш ја верил баба ми и тогаш направиле свадба. Од фотографиите може да се види дека дедо ми Трпо бил во бугарска војничка унформа и со војничка капа. Дедо многу ја сакал баба ми Цвета, оти била многу убава, но, тој незнаел дека баба ми е неписмена. Бидејќи дедо ми бил многу напреден и писмен човек тој во некои моменти почнал баба да ја учи азбуката и да ја опишмени. Еден ден кога ја учел и секако бидејќи знаел и бил свесен дека е болен од неизлечива болест и дека многу брзо ќе умре и рекол на баба ми со некоја доза на болна иронија. Па, еве јас ќе те научам да пишуваш и да читаш и после мојата смрт ќе му пишуваш љубовни писма на љубовникот. Баба ми кога го чула ова, ги фрлила моливот, хартијата и книгите и никогаш повеќе не седнала со дедо ми да учи да чита и да пишува и така останала неписмена и не научила да пишува и чита. Иако дедо ми му сметало тоа што е неписмена, тој уште многу пати се обидува да ја

убеди да учи и и велел дека само така се шалел, но, баба веќе никогаш не посегнала за молив, перодршка, мастило и хартија и така баба ми останала неписмена. Баба Цвета Онуфриевска до крајот на животот не се премажува, иако вдовица останала многу млада, а вдовица останува 52 години. За баба Цвета напишав посебно поглавие во Мојата книга, Македонски народни песни од Полог(стр. 279 - 284 – извор: ред. бр. 2).

Трпо Онуфриевски во Лешок завршил 4 класа основно училиште (I, II, III i IV клас), при што IV клас го завршил во учебната 1910/11 год., а во Скопје 1916 година има завршено 4-ри класа Гимназија.

Во Призрен во 1918 и 1920 година има учено и завршено 4-ри класа богословско-учителска школа, од кои два класа му се признаваат, оти бил мобилизиран 19 месеци како бугарски војник во Првата светска војна.

Трпо Онуфриевски во 1926 година завршил учителски испит на зрелост во Државната учителска школа во Скопје.

(Книгата Молитвословја по 55 години се врати во библиотеката на родот Лалошои и е во раце на Митко Спирски, внук на Трпо Онуфриевски од Лешок, а книгата 2008 год. ми ја подари поп Стојче Ристовски од родот Петреј од Лешок-Извор: ред. бр.15)

(The Book Molitvoslovja after 55 years is returned to the library of the kin Lalosoi, in hands of Mitko Spiroski, Trpo Onufrievski's grandson-Lesok, the book (2008) is a gift of priest Stojce Ristovski of the kin Petreej -Lesok-Reservoir: No. 15)

На основа Законот за регулирање на школската работа поради војната и неговите последици Трпо е примен и отпочнува на 26 мај 1919 година во Втор клас Богословско - Учителска школа во Призрен и истиот како и последните два ги завршил по скратен курс во учебната 1919/20 година, бидејќи бил војник 21 месец и на војниците им се признава како да бил редовен ученик. Но, дедо Трпо посетува настава само две години, тој ги полагал и положил сите испити предвидени за четири години. Инаку, дедо Трпо како напреден ученик се школува бесплатно т.е. на државен трошок.

По завршувањето на Богословско-Учителската школа Трпо одлучува да не се запонува и да не врши активна свештеничка работа, туку одлучува да работи како учител во просвета, оти таа професија била современа и напредна. Трпо прво работи како учител во Слатина и тоа на 1 Септември 1920 година во учебната 1920/21. Потоа во 1921/22 работи во Блаце, а во 1922/23 и 1923/24 повторно работи во Слатина. Во учебната 1924/25 од 1 септември до 23 декември 1924 година работи во Раотинце. Од 24. декември 1924 година со уверение на Министерството за просвета бр. ОН бр. 70027 од 27 декември 1924 година од Раотице е преместен за учител во Отуње.

фото: Стојан Сп. Иговски, Свадбата на Трпо и Цвета 21 јули 1917 г. Трпо и браќата Гиго, Никче и Андро
Photo: Stojan Sp. Igovski, Svadbata na Trpo i Cveta 21 juli 1917 g. Trpo i brata Gigo, Nikce i Andro

(фото: Митко Спирски, Баба Цвета Онуфриевска, со внукот Митко Спирски и правнуците Огнен и Искра, Лешок, јуни 1984 г.)
(photo: Mitko Spiroski, Baba Cveta Onufrievska, vnukot Mitko Spiroski i pravnucite Ognen i Iskra, Lesok, juni 1984 g.)

Во Отуње учителот Трпо предавал на македонскиот народен лешочки дијалект, а не на српски јазик. На основа на пријавување-кодошење од страна на Андре Качоски од Лешок од родот Качоој, во Отуње дошле просветни инспектори-ревизори кои властите ги испраќале да извршат увид и истото го утврдиле со записник. Бидејќи децата кои ги учел биле мали им зборувал и ги учел на македонски јазик, бил казнет и со Одлука на Министерството за просвета О.Н. Бр. 74671 од 3 Ноември 1930 год дедо ми Трпо бил преместен во Лесковац во Србија, како учител во основното училиште во Лесковац.

(фото, Митко Спирски, Баба ми Цвета Онуфриевска со внуците Митко и Борчо Спирски, 1971 г.)

(photo, Mitko Spiroski, My grandmother Cveta Onufrievska with the grandchildren Mitko and Borco Spiroski, 1971)

(фото: Митко Спирски, Лешок, 1984, Баба ми Цвета Онуфриевска, на балконот од старата куќа рони-троши пченка (ченка) на 90 г.)

(photo: Mitko Spiroski, Lesok, 1984, Baba Cveta Onufrievska, na balkonot od starata kuca roni- pченka(cенka) на 90 г.)